

Det tredje Fond er Krigs-Hospitalskassen. Den er dannet ved Sammenlægning af flere Invalidefonds, særskilt for ethvert enkelt Regiment. Det er allerede i Aaret 1792, at denne Sammenlægning fandt Sted; siden er det voxet deels ved Decourter af Officerernes Gager, deels ved Straffebøder, deels ved forskjelligte Confiscationer, og endelig siden 1803 ved stadige aarlige Tilskud af Staten. Krigshospitalskassens Bestemmelse er ene og alene at forsørge Invalider, at pensionere Officerer, Underofficerer og Menige af Hæren; det falder altsaa ind under de samme Bestemmelser, som jeg har foreslaaet med Hensyn til Livrentefondet. Derfor mener jeg, at der ikke kan være nogen Betænkelighed ved at inddrage det.

Søqvæsthusets Fond er oprindeligt, saavidt man veed, dannet af private Sammenstod, thi dets Oprindelse er aldeles ikke klar, men, saavidt man veed, er det dannet ved private Sammenstod, for at befrie Kjøbenhavns Borgere for at have Syge og Saarede i Dvarteer, hvortil man seer, at mange Personer have bidraget en heel Deel. Det var oprindelig bestemt baade for Land- og Søetaten, men allerede i 1690 blev det deelt, men saaledes, at Flaaden fik Lovens Deel. Dette Fond tiltog ikke meget ved private Gaver, men derimod mere ved forskjellige Indtagter af Decourter i Gager, Confiscationer, Priispenge, men først og fremmest ved en meget heldig Finantsoperation, som Directeuren for Søqvæsthuset udførte i Aaret 1793, idet han tilkjøbte Assistentshuset, som siden har virket og givet Anledning til meget betydelige Capitalers Opfamling. Søqvæsthusets Bestemmelse er dobbelt: for det Første skal det give de syge og saarede Soldater af Søhæren fri Kuur og Pleie; for det andet er det bestemt til Pensionering og Forsørgelse af dem, som ere blevne vansføre og affældige. Den første af disse Bestemmelser opfylder Søqvæsthuset for Døeteblikket ikke som det skulde, da det ikke er indrettet til et Hospital, men opfylder det paa den Maade, at det aarligt afgiver en Sum af 14,000 Rbd., hvoraf Udgifterne til Hospitalet i Nyboder blive bestredne. Mit Forslag gaaer nu ud paa, at Staten skal overtage denne Deel imod at erholde endeel af Søqvæsthusets Ind-

tagter. Den anden Deel af Søqvæsthusets Bestemmelse, som var den, at pensionere Underofficerer og Menige, og at udrede Erstatning til dem, som i Krigen vare blevne vansføre, vil jeg antage passende at kunne gaae ind under den Lov, som jeg har den Ære at forelægge. Derfor synes det mig, at de Capitaler, som ere opsamlede, kunde forenes med Livrenten. De see, mine Herrer! at disse 4 Fonds, som jeg her har nævnt, stemme overeens deri, at de hidtil enten ganske eller for en stor Deel have havt samme Bestemmelse, som jeg nu foreslaaer at tillægge dem for Fremtiden. Det er derimod ikke Tilfældet med det 5te Fond, som jeg har nævnt, nemlig Søetatsens militaire Pensionskasse. Denne Kasse er dannet 1792 deels ved Sammenlægning af nogle ældre Kasser, deels ved at der senere er tillagt den en betydelig Andeel i Priispenge, deels endelig ved at der har været paalagt Søofficererne en Afgift af 5 pCt. af deres Gage, som blev opkrævet i 20 Aar fra 1792 til 1812. Denne Kasses Bestemmelse var fra Begyndelsen af den, at den skulde tjene til at skaffe saadanne Søofficerer en Pension, som egentlig burde afgaae som Officerer, men som man ikke kunde faae Pension til af Statskassen. Denne Forpligtelse at pensionere alle de Søofficerer, som burde pensioneres, den mener jeg, at Staten baade kan og bør overtage. Og jeg finder det i flere Henseender uheldigt, ja misligt, at en saadan Kasse i et saa specielt Diemed skal blive bestaaende. Jeg maa derfor i alle Tilfælde stemme for, og ansee det aldeles nødvendigt at dette Fond inddrages. Hvorvidt Thinget derimod maatte finde det billigt at forene det med Livrentefondet, vil jeg henstille. Jeg finder, at da dette Fond er dannet derved, at der er paalagt Søofficererne en Skat, saa kunde Billighed tale for, at det fremdeles blev anvendt til Stands Fordeel, og folgelig fremdeles vedblev at anvendes til Livrentefondet. Disse ere, mine Herrer, Motiverne til den finantsielle Deel af mit Forslag. Jeg tilstaaer dem aabent, at jeg anseer det for bedre for Finantsferne, om man uden videre kunde inddrage alle disse Fonds, men da jeg i det mindste om eet af disse aldeles bestemt maa erkende, at det